

fig, at det blev benyttet i et saadant Omfang, som Regjeringen haaber, deri kunne søges ikke ubetydelige Kjendsgjerninger for Rigtigheden af at bidrage til, at et saadant Entrepot eller Dof indrettedes, og det navnlig for privat Regning. Jeg troer nemlig ikke det vilde være heldigt, at et saadant Institut skulde indføres for offentlig Regning, da dets Held væsentlig betinges deraf, at det bliver en privat Entreprise.

Besvarelse: Den høitærede Finantsminister deler ikke de Anskuelser, som Udvalget har fremsat med Hensyn til det Unskelige i, at en Bevillingslov, der gaaer ud paa at optage Bevillinger for Udgifterne, tillige skulde optage Bevillinger for Indtægterne, og har i saa Henseende bemærket, at det ikke vilde være nødvendigt, at den havde en saadan Indtægts- side tilligemed Udgiftsiden, for dermed at slutte sig ganske til Finantsloven. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at gøre opmærksom paa, at Udvalget egentlig ikke har tænkt sig det saaledes under denne Form, og har derfor med Overlæg undgaaet at bruge Ordet „Indtægts- side“, idet der kun er sagt, at Rigsdagen kan overveie eller bestemme, paa hvilken Maade Landets Finantser skulde gjøre Udvei til de bevilgede Udgifter, idet man er gaaet ud fra den Forudsætning, at Dækning kan findes ikke blot ved nye Indtægter, men ogsaa, forsaavidt man fandt det hensigtsmæssigt, ved den forhaanden værende Kassebeholdning. Naar den høitærede Finantsminister tillige har gjort opmærksom paa, at flere Tillægsbevillinger kunde blive nødvendige, og at altsaa, om man ogsaa optog det i nærværende Lovforslag, saa vilde der maaffee senere fremkomme yderligere Tillægsbevillinger, da skal jeg kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det er Noget, som Udvalget har tænkt sig, og at der med Overlæg er brugt de Ord, der findes øverst paa 2den Spalte: „at alle de for Regnskabsaaret bevilgede Udgifter og Indtægter findes samlede i Aarets Finantslov og de sig dertil knyttende Tillægsbevillinger o. s. v.“ Her er altsaa udtrykkelig forudsat, at der muligviis kan blive flere end een Tillægsbevilling; men det har Udvalget ikke anset for at være et afgjørende Moment, men

troet, at det var med Hensyn til den hele Regnskabsøversigt af Vigtighed at see, saavidt muligt, Summerne samlede paa eet Sted, hvilket ikke vil kunne see, naar det er nødvendigt, at recurrere til flere forskellige Love, som anvise eller give Bemyndigelse dertil. Forresten er den Anskuelse, som Udvalget her har fremsat, ikke noget Nyt. Den findes allerede optagen i det franste Regnskabsvæsen, om jeg saa maa udtrykke mig, idet enagl. Ordonnants af 31te Mai 1838, Capitel 3 § 1 Nr. 13 indeholder de Regler, som Udvalget her har udtalt og antaget at være hensigtsmæssige, idet det dog ikke kan negtes at see noget syn- derligt ud, at man bestemmer Udgifter uden tillige i samme Lov at fastsætte, paa hvilken Maade disse Udgifter skulde dækkes. Der er naturligviis Udvalget aldeles enig, at der ikke behøves nogen Lovbemyndigelse til det, som allerede er givet ved Lov af 30te Juni 1850 for Finantsministeriet til at føre disse kontante Udtællinger til Udgift. Det er altsaa mere, om man vil, en forskjellig Form eller en anden Ordning af hele Regnskabsvæsenet, som Udvalget har troet at være hensigtsmæssig. Forsaavidt den høitærede Finantsminister har henviist til Statsrevisionen, skal jeg naturligviis ikke her for Diebliffet udtale mig derom, da det jo vil være en Sag, der nærmere vil komme under Overveielse af Statsrevisorerne, naar de i sin Tid komme til at gjenneengaae disse forskellige Love. Forsaavidt den høitærede Finantsminister har udtalt sig med Hensyn til Trilageret, skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at, naar Hensigten tildeels er hermed at gjøre Forsøg for at komme til Kundskab om, hvorvidt man senere skulde kunne udvide det og indrettet et Entrepot, er det just med Hensyn til det, at jeg troer, at man maa være meget forstigtig, og at man ikke, forsaavidt Trilageret ikke aldeles skulde lykkes, eller Formaålet med det ikke opnaaes, derved maa lade sig skræmme eller hente noget Beviis for, at et Entrepot ikke skulde kunne være hensigtsmæssigt for Kjøbenhavn, thi det er jo klart, at Sagen stiller sig ganske anderledes, dersom der kun gives Frihed for et enkelt Slags Varer, end dersom den bliver udvidet til alle Varer, hvoraf her kan havees Dplag, og hvorved Kjøbenhavn kan